

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 14. juni 2019 –
Latte Villafranca SCRL, under likvidation, m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)
og Regione Veneto**

(Sag C-464/19)

(2019/C 357/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Latte Villafranca SCRL, under likvidation, Azienda Agricola Cordioli Cesarino e Noè società semplice, Cordioli Evaristo e Loredano società semplice, DZ, EA og FB

Sagsøgte: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽¹⁾, har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt?
- 2) Skal EU-retten, og særligt det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten?
- 3) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 ⁽²⁾ af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT 1992, L 405, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9.7.2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EUT 2001, L 187, s. 19).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria regionale per il Veneto (Italien) den
17. juni 2019 – Regione Veneto mod HD**

(Sag C-468/19)

(2019/C 357/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale per il Veneto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regione Veneto

Sagsøgt: HD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de »kulturgoder«, som er omhandlet i artikel 36 TEUF, defineres efter kriteriet i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014⁽¹⁾, hvorefter det er definitionen af kulturgoder ifølge national lovgivning, som er afgørende?
- 2) Omfatter beskyttelsen af »kulturgoder« i henhold til artikel 36 TEUF også »veterankøretøjer« som omhandlet i direktiv 2000/53/EF⁽²⁾?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, ønskes oplyst, om de ovenfor nævnte EU-retlige bestemmelser med henblik på det beskyttelsesformål, som ønskes opnået hermed, tager hensyn til køretøjer, som i den italienske retsorden anses for at være »af historisk interesse og samlerobjekter« henset til forpligtelsen til at bevare dem i deres originale tilstand?
- 4) Skal formålet om beskyttelse af sådanne »kulturgoder«, herunder »veterankøretøjer«, som foreskrevet i artikel 36 TEUF og omtalt i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014, samt i tiende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, i lyset af punkt 26 i Europa-Kommissionens trafiksikkerhedsprogram, der blev godkendt den 29. september 2005, fortolkes således, at dette formål gør det muligt for medlemsstaterne at indrømme en skattefritagelse, der medfører forskelsbehandling, for så vidt som den er begrænset til alene at gælde for køretøjer, der er »af særlig historisk interesse og samlerobjekter«, når der i visse dele af det nationale område tillades en mere omfattende skattefritagelse for alle køretøjer, der er »af historisk interesse og samlerobjekter« i henhold til visse regionale love og provinslove, der alene finder anvendelse i de pågældende regioner og provinser?
- 5) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om EU-retten alligevel tillader, at »køretøjer, der er af historisk interesse og samlerobjekter« efter medlemsstatens lovgivning underkastes en mindre gunstig skattemæssig behandling, der giver anledning til forskelsbehandling, netop som følge af køretøjernes alder, idet køretøjerne underlægges en højere beskatning som følge af deres mere forurenende emissioner, hvilket forringer den beskyttelse, som de er indrømmet, hindrer deres nyttiggørelse og reducerer deres ejeres motivation for at bevare dem?
- 6) Tillader princippet om varernes frie bevægelighed, jf. artikel 52, stk. 2, TEU og artikel 30 TEUF, samt det heraf følgende forbud mod foranstaltninger med tilsvarende virkning som told set i lyset af de kriterier, som er udarbejdet i Domstolens praksis, en medlemsstat at lade køretøjer, der er »af historisk interesse og samlerobjekter« være omfattet af en skatteordning, der medfører forskelsbehandling og en ikke ensartet anvendelse på hele det nationale område, og som finder anvendelse ved overdragelse af ejendomsretten til sådanne køretøjer mellem en person, som er bosiddende på et område i medlemsstaten, hvor der gælder en fritagelse, og en person, som er bosiddende på et område i medlemsstaten, hvor der derimod ikke gælder nogen skattefritagelse?
- 7) Er artikel 18 TEUF, 19 TEUF, 20 TEUF, 21 TEUF, 45 TEUF og 49 TEUF, som sikrer beskyttelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder i det fælles europæiske område, og forbuddet med direkte og indirekte forskelsbehandling i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000⁽³⁾ til hinder for, at en medlemsstat ugunstige og diskriminerende skattemæssige behandling, som sonderer og straffer ejere af køretøjer, der er af historisk interesse og samlerobjekter, alene på grundlag af ejernes bopæl?
- 8) Endelig ønske oplyst, om frihedsprincippet og princippet om dommeres selvstændighed og uafhængighed, der er fastsat og beskyttet i artikel 2 TEU i det fælles europæiske område for at sikre en »retfærdig rettergang«, tillader en medlemsstat ved lov at forhindre domstolene i selvstændigt at fastslå, at et køretøj »er af særlig historisk interesse og samlerobjekt« med henblik på at afgøre, om det omhandlede køretøj er fritaget for beskatning, hvorved domstolene pålægges alene at lægge sådanne afgørelser til grund, som i denne henseende er vedtaget af en privat person, der har enekompetence på det pågældende område?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15.5.2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (EUT 2014, L 159, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18.9.2000 om udrangerede køretøjer - Erklæringer fra Kommissionen (EFT 2000, L 269, s. 34).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT 2000, L 180, s. 22).